

24
Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ὄβρι κύριος ὁ θεὸς
αὐτοῦ, λαὸς οὗ ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν
ἑαυτοῦ.

Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ κύριος, εἶδε
πάντας τοὺς υἱοὺς τῆς ἀνθρώπων.

Ἐξ ἐρήμου καλοκητηρίου αὐτοῦ, ἐπέβλε-
ψεν ἐπὶ πάντα τὰς καρτικοῦτ τῆς γῆς.

Ὁ πλάθει καλεμόνας τὰς καρδίας αὐ-
τῶν, ὁ σωτὴς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Οὐ σώζει βασιλεὺς δὲ ἀλλὰ δαυαμίν,
καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ.

Ψυδὴς ἰσχύος εἰς φτηρίαν, ἐν δὲ πλήθει
δαυαμίν αὐτοῦ οὐ φθήσεται.

Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβη-
μένους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ
τῷ ἔλεος αὐτοῦ.

Ῥύσασθε ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν,
καὶ διασῶτε αὐτοὺς ἐν λίμνῃ.

Ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν ἐσμεν ἐν τῷ κυρίῳ, ὅτι
βοηθὸς καὶ ὑποστυψὴς ἡμῶν ὄβρις.

Ὅτι ἐν αὐτῷ ὀφανεθήσεται ἡ καρδιά ἡμῶν,
καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἁγίου αὐτοῦ ἠλπίζομεν.